

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΡΩΤΕΣ

Η ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΗ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ

Ἡ Κλεοπάτρα αἰχμαλώτισε τὸν Ὀκταβίω. Μία ἀπέπειρα αὐτοκτονίας καὶ ἀποτυγχάνει. Ἡ τελευταίος ἡμέρας τῆς βασιλείας τῆς Αἰγύπτου. Ὅπου τὸν κκεῖσε προσπαθεῖ να συγκινήσει τὸν Ὀκταβίω. Ἡ πρωτοφανής κλάδα τοῦ νικητοῦ. Μπρὲς στὸν τάφο τοῦ Ἀντωνίου. Τὸ κλάδει με τὸ σῶμα. Ἡ αὐτοκτονία τῆς Κλεοπάτρας. Τὴ γράφει ὁ Πλωτάρχης, κτλ.

ΣΤ'.
ΦΗΓΗΘΗΚΑΜΕ σὺ προηγουμένο φέλλο τὸ οὐκτὸ τέλος τοῦ Ἀντωνίου, ὁ ὁποῖος εἶχε ὠστόσο τὴν ἐπιτυχία, ὅσπερ ἀπὸ τὴν ἡττα του, να πεθάνῃ μέσα στὴν ἀγκαλιά τῆς Κλεοπάτρας.

Ἡ βασίλισσα τῆς Αἰγύπτου, μετὰ τὸν θάνατο τοῦ ἀγαπημένου της καὶ μετὰ τὴν πανελόθεια τοῦ ἑαυθῆ ἀπ' τὸ Ρωμαϊκὸ στρατὸ, κενεῖθη ἀπὸ τρομαχὴ ἀπελπίσια.

Ἡ ἀπελπίσια τῆς ἦταν τόση, ὅστε ὁ κνηστὴς Ὀκταβίω, φοβούμενος μήπως ἡ Κλεοπάτρα αὐτοκτονήσει, διατάζει νὰ τὴ σπλάβων καὶ νὰ τὴν θέσουν ἐπὶ ἐπιτήρησι.

Ὅταν οἱ ἄνθρωποι τοῦ ἐγχεσαν στὸν πύργο ὅπου εἶχε καταφύγει ἡ φίλη τοῦ Ἀντωνίου, ἡ Κλεοπάτρα βγήκε σ' ἕναν ἐξοστὴ καὶ τοῦς ἐδήλωσε ὅτι θα παραδιδόταν προθέμα, ἀρετὴ ὁ Ὀκταβίως νὰ ἐξετασθεῖ τὴν παραμονὴ αὐτῆς καὶ τοῦ γιου της σὸ θάνατο.

Ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ Ὀκταβίου, ἐπειδὴ δὲν ἀποφάναν νὰ δώσουν μιὰ τέτοια ὑπόσχεσι, κατέβησαν στὴν λιχρήν γιὰ νὰ τὴ σπλάβων. Βοήξαν λοιπὸν μιὰ σάλια, ἀνέβησαν μ' αὐτὴ στὸν πύργο καὶ ὤρμησαν ἐναντίον τῆς Αἰγυπτίας βασιλείσσης.

Ἡ ἰσχυρὴ αἰχμαλώτισε, μόλις τοῦς εἶσε, τραβήξει γρήγορα ἕνα ἔγχρησίδιο καὶ ἐπεγείρησε ἡ αὐτοκτονίαν, ἀλλὰ ἕνας Ρωμαῖὸς στρατιώτῃς πρόβησε καὶ τὴν ὤρμησε τὸ γέρι, ποὶν χιτηθεῖ.

Τότε ἡ βασίλισσα τοῦς ἐποσχίθηκε νὰ τοῦς ἀκολοθήσῃ, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν ὄσο νὰ τὴν ἀφήσουν ν' ἀπονεύῃ προηγουμένως τῆς τελευταίας ἐπιχώσεως τιμῆς στὸν Ἀντώνιο.

Ἀφροῦ τῆς ἔδωσαν τὴν ἄδειαν, ἡ Κλεοπάτρα ἔβησε τὸ σῶμα τοῦ νεκροῦ, τὸν ὄπισσε σὴν νὰ ἐπρόκειτο νὰ πῆθι στὴ γαῖαν, καὶ τὸν ἔθαψε μέσα στὸν τάφο ποὺ εἶχε ἀνεγείρει ἡ ἴδια γιὰ τὸν ἑαυτὸ της.

Ἐπειτα ἀπ' αὐτὰ, οἱ Ρωμαῖοὶ στρατιώτῃς τὴν ἔβησαν καὶ τὴν ὠδήγησαν εἰς ἀνάκτορον.

Ἀλλὰ ἡ φοβερὴ συγκινήσεως τὸν τελευταῖον ἡμερῶν, ἡ βασιεὺ Πλήρη τῆς φυχῆς της, οἱ μολοιστικοὶ ποὺ προέβησαν σὸ στήθος της, χιτηώντες τὸ κατὶ τὴν ἔστατη ἀγωνία τοῦ Ἀντωνίου, ὄλα αὐτὰ τῆς ἔβησαν σφεδρὸ πωστὸ καὶ τὴν ἔβησαν ἀποσπῆ βασιεὺ σὸν κρεβάτι.

Στὴν κατάσταση ποὺ βρισκόταν, ἐπισημαίνοντας ὀλόφρα τὸν θάνατο κα' ἄνοδταν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας νὰ πῆθι φρόνακα καὶ τροφῆ.

Ὁ Ὀκταβίω, μόλις τὰ ἔμαθε αὐτὰ, τῆς ἔβησε νὰ μὴ λησμονηῖ ὅτι κρατοῦσε ἑαυτὸν τὸ τέσσερα παιδιὰ της καὶ ὅτι ὁ θάνατός της θα πληρωνόταν με τὴ δικὴ τοῦς ζωῆ.

Μπροστὰ σ' αὐτὴ τὴν ἀπειλή, ἡ Κλεοπάτρα δέχτηκε ἐπὶ τέλος νὰ ὑποβληθῇ στὴν κατ'ἀλλήλη θραυεῖα καὶ ὤρμησε σιγά-σιγά νὰ γίνετα καλά.

Μιά μέρα ὁ Ὀκταβίωσ πῆγε νὰ τὴν ἐπισκεφθῆ.

Τότε ἡ Κλεοπάτρα, ἐλπίζοντας ὅτι μ' αὐτὸν τὸν τρόπο θα τὸν κινεῖσε τὸν οὐκτο, ἔβγαλε μερικὰ παλαιὰ γαμήματα τοῦ Καισαρος, ποὺ τὰ φέλασε στὸν κόρφο της καὶ, φιλονέτας τὰ με περπαθεῖα διήεν, τὸν φωνάζει :

— Διάβασε τα, Ὀκταβίω, γιὰ νὰ ἰδῆς πόσο μ' ἀγαποῦσε ὁ πατέρας σου ὅταν εἶπες :... Ἄχ, Καισαρ, γιατί νὰ μὴν πεθάνω μαζί μ' ἐσενα καὶ νὰ βασιλεύωμι τώρα, χωρίς καμιά προστασία!

Μὰ συγκλονίως ἀνάμεσα στὰ δάκρυα τῆς ὄρμησε νὰ χιωμεῖται καὶ νὰ προσπαθῆ νὰ συγκινήσῃ τὸν κνηστὴ της, ἀλλὰ α' ἦεν τέτοια κομποσραμικὸ τρόπο ποὺ ἦταν ἀδύνατον ἄνθρωπος νὰ τὸν φαντασθῆ.

Ὁ Ὀκταβίωσ ὅμως τὴν ἐκείτησε ἀσυνκίνητος καὶ ἐξαικολοθούσε νὰ μὴν ἀπαθῆς, γιατί αὐτὴ ἡ γυναίκα δὲν τοῦ ἐνέπνευε παρά ὀκτο.

Βλέποντάς τὴν ἔτσι ἰσχυρὴ, κατ'ἀχλοισι, ἐξαντλημένη ἀπ' τὸν πυ-

ρετό, με τὰ μάτια κατακόκκινα ἀπ' τὰ δάκρυα καὶ με τὸ στήθος γεμάτο μολοιστε, δὲν μπορούσε νὰ πιστῆρὸς πὸς εἶχε ἀποσπῆ τοῦ τὴν ἐξαικολοθῆν γρήγορα, ποὺ εἶχε ἀκολοθῆσε ἄλλοτε τὴν καρδιά τοῦ Καισαρος καὶ εἶχε ἐκποδῆσε στὰ θέλημά της τὸν Ἀντώνιο.

Ἀπ' τὴν ἄλλη μεριά, ἡ Κλεοπάτρα κατελύθη ἀπὸ τρώκο μπρὸς στὴν προηγουμένη ἀπάθεια τοῦ κνηστο της καὶ κατάλαβε ὅτι δὲν εἶχε νὰ ἐλπῆσι τίποτε ἐκ μέρους του.

Γιὰ νὰ τὸν ἐξαπαθῆσι τότε, προσπαθῆσε ὅτι ἦταν διατεθειμένη νὰ ἐπιοτῆ γὰθε εἶδος ταπεινότης, ἀρετὴ μόνον νὰ τῆς χιτῆξει τὴ ζωῆ.

Ὁ Ὀκταβίωσ ἐπίστεψε στὰ λόγια της καὶ χιωρτόταν ἀπὸ τόμα με τὴν ἴδια, ὅτι σὲ λίγον καιρὸ, θα ὄρμησε τὴ βασίλισσα τῆς Αἰγύπτου ἀπεσποδῆνῃ πίσω ἀπ' τὸ ἄμα τοῦ στη Ρώμη.

Πραγματικά, ὅσπερ ἀπὸ μιὰ βροχιά, ἕνας ἀπεσταλμένος τοῦ Ὀκταβίουσ παρουσιάστηκε στὴν Κλεοπάτρα καὶ τῆς ἀνήγγειλε ὅτι, μετὰ δύο μέρες, ἔβησε ναῖνα ἔτοιμη γιὰ νὰ ἐπιβιβασθῆ σὸ πλοῖο ποὺ θα τὴν ἔβησε στὴν πρωτεύουσα τοῦ Ρωμαϊκοῦ κράτους.

Τότε ἡ Κλεοπάτρα ζήτησε τὴν ἄδειαν νὰ πῆθι στὸν τάφο τοῦ Ἀντωνίου γιὰ ν' ἀποχε γείνη τὸ νεκρὸ καὶ ἐπειδὴ δὲν μπορούσε νὰ περπαθῆ μόνι της, ἀνέβηκε σ' ἕνα φρεσι.

Ὅταν ἔβησε στὸν πύργο ὅπου ἦταν θομένος ὁ χιτηανὸς κομποκρηστὸς, ἔβησε ἐπάνω σὸν μῆτρα τοῦ φρεσι, κατέβησε ἕνα στερῆν ἀπὸ σπῆνα λιλιώματος, φέλησε τὴν ἐπιτήρησι πλάκα καὶ εἶπε :

— Παινεάρετε, Ἀντώνιο, τοῦς θοῦς νὰ μὴν ἀφήσουν ἐπισημῆ τὴν γυναίκα σου. Μὴν ἀνεγῆθῃ νὰ τὴν παρασπῆσῃ ὁ ἐχθρὸς σου ποὺ τοῦς σπασίλιζε σου ἀνάμεσα ὁ μιὰ παλαιότητα σπουδαία. Ἀφροῦ με νὰ χιωτῆσῃ μαζί σου κατὸ ἀπ' τὴ γῆ τῆς Αἰγύπτου...

Κιόταν γύρησε σὸ πλοῖο, ὠρμησε, κατελύθησε, διατάζει νὰ τῆς παρασπῆσουν ποτετελέστω γαῖαν καὶ κῆφρε σὸν τραπέζι.

Σὲ λίγο ἔβησε στὴν τραυεῖα ἕνας ἑπισημῆ τῆς βασίλισσης χιωρῆς, ὁ ὁποῖος κρατοῦσε στὰ χεῖρα του ἕνα καλάθι. Τότε οἱ Ρωμαῖοὶ στρατιώτῃς ποὺ φρονούσαν, ζήτησαν νὰ ἔβησαν τὸ περιεχόμενον τοῦ καλάθου.

Πράγματι τὸ ἀνοῖξαν καὶ τὸ βόησαν γεμάτο ἀπὸ ἔβηματα σῆνα, ἀπ' τὰ ὅποια ὁ χιωρῆς πῆγε μερικὰ καὶ τοῦς ἐφέλαρε.

Ὁ στρατιώτῃς τὸ ἔβησαν, ἐκχωρητίβησαν ἀπὸ τὴ γαῖαν τοῦς καὶ ἔβησαν τὸν χιωρῆς ἐπιβήτο καὶ πορτοχρησῆ.

Ἡ Κλεοπάτρα, ἀφροῦ πῆθε τὸ καλάθι, ἔβησε στὸν Ὀκταβίω ἕνα γράμμα, ποὺ τὴ εἶχε συντάξει ἀπὸ τὸ πλοῖο, κα' ἔβησε μόνι μαζί με τοῦς δύο θαλασποῖλους της, τὴν Εἰρώδα καὶ τὸ Χάριων.

Ἐβγαλε τότε ἀπ' τὸ καλάθι τὰ σῆνα καὶ βόησε κατὸ ἀπ' αὐτὰ κραυγῆ μὴν εἰσπῆσῆ, ἕνα φρεσι διλιωθῆ, τοῦ ὁποῖου τὸ δηλητήριω.

Τότε πῆθε μιὰ χιωτῆ κρωμῆτα, τὸ κνηστῆ με ἀρετὴ κα' ἔβη τὸ φρεσι ἔβησε καὶ τὴν ἐδύγκωσε σὸ μῆρατο.

Τότε πῆθε μιὰ χιωτῆ κρωμῆτα, τὸ κνηστῆ με ἀρετὴ κα' ἔβη τὸ φρεσι ἔβησε καὶ τὴν ἐδύγκωσε σὸ μῆρατο.

Τότε πῆθε μιὰ χιωτῆ κρωμῆτα, τὸ κνηστῆ με ἀρετὴ κα' ἔβη τὸ φρεσι ἔβησε καὶ τὴν ἐδύγκωσε σὸ μῆρατο.

Τότε πῆθε μιὰ χιωτῆ κρωμῆτα, τὸ κνηστῆ με ἀρετὴ κα' ἔβη τὸ φρεσι ἔβησε καὶ τὴν ἐδύγκωσε σὸ μῆρατο.

Τότε πῆθε μιὰ χιωτῆ κρωμῆτα, τὸ κνηστῆ με ἀρετὴ κα' ἔβη τὸ φρεσι ἔβησε καὶ τὴν ἐδύγκωσε σὸ μῆρατο.

Τότε πῆθε μιὰ χιωτῆ κρωμῆτα, τὸ κνηστῆ με ἀρετὴ κα' ἔβη τὸ φρεσι ἔβησε καὶ τὴν ἐδύγκωσε σὸ μῆρατο.

Τότε πῆθε μιὰ χιωτῆ κρωμῆτα, τὸ κνηστῆ με ἀρετὴ κα' ἔβη τὸ φρεσι ἔβησε καὶ τὴν ἐδύγκωσε σὸ μῆρατο.

Τότε πῆθε μιὰ χιωτῆ κρωμῆτα, τὸ κνηστῆ με ἀρετὴ κα' ἔβη τὸ φρεσι ἔβησε καὶ τὴν ἐδύγκωσε σὸ μῆρατο.

Τότε πῆθε μιὰ χιωτῆ κρωμῆτα, τὸ κνηστῆ με ἀρετὴ κα' ἔβη τὸ φρεσι ἔβησε καὶ τὴν ἐδύγκωσε σὸ μῆρατο.

Τότε πῆθε μιὰ χιωτῆ κρωμῆτα, τὸ κνηστῆ με ἀρετὴ κα' ἔβη τὸ φρεσι ἔβησε καὶ τὴν ἐδύγκωσε σὸ μῆρατο.

Τότε πῆθε μιὰ χιωτῆ κρωμῆτα, τὸ κνηστῆ με ἀρετὴ κα' ἔβη τὸ φρεσι ἔβησε καὶ τὴν ἐδύγκωσε σὸ μῆρατο.

Ἡ αὐτοκτονία τῆς Κλεοπάτρας.